

باحتامیت از جنبش دادخواستی مستقل، آرمان جانباختگان راه آزادی وسوسالیسم راپاس داریم

سرکوب بی رحمانه وخونین خیزش توده های تحت ستم واستثمار درآبانماه امسال چندان دورازانتظار نبود. چراکه رژیم حاکم بر ایران و طبقه ای که ازقبل تشدید استثمار و دزدی و چپاول، ثروتهای بی کرانی را به جیب میزندوبیش ازچهل سال صدای آزادیخواهی را با گلوله وزندان و شکنجه واعدام پاسخ داده است. نمیتواند بدون توسل به سرنیزه وسرکوب به حیات خود ادامه دهد. رژیم جمهوری اسلامی باکشتاردهه ۶۰، قتلعام زندانیان سیاسی وبابراه انداختن شکنجه گاه های وحشتناک یک نسل ازانقلابیون وانسانهای مبارز وتنشسته آزادی را به خاک وخون کشید و میلیونها نفررا مجبوره جلای وطن نمود. بسیاری ازخانواده های زندانیان اعدام شده و ناپدید شده حتی ازمحل دفن فرزندان خود خبرندارند.

اما درطول این سالهای سیاه، مبارزه نیز ادامه داشته است چون بدون مبارزه ومقاومت اساسا سرکوب نیز معنی نمیداشت. مبارزات انقلابی ودلیرانه زنان ومردانی که درراه تداوم وپیروزی قطعی قیام بهمین ما ه ۵۷ با هدف استقرارآزادی و سوسیالیسم پیکارکردند ودرمقابل رژیم جمهوری اسلامی تازه بقدرت رسیده ودسیسه های امپریالیستی برای به شکست کشاندن قیام توده ها ایستادند و زندانها، شکنجه گاه ها واعدامهای دسته جمعی نتوانست اراده آنها را دردفاع ازآرمانهای انسانی درهم شکند. آنها جانهای عزیزشان را فدای رهائی توده های زحمتکش نمودند. ازآن پس نیز برغم افت وخیزها وفرازونشیب ها، مبارزه همچنان ادامه یافته است ودراین میان خانواده های زندانیان سیاسی و قتل عام شدگان دهه شصت و قتل وکشتارهایی که بعد ازآن بوقوع پیوستند، همواره مشعل مبارزه برای دادخواهی را درسخت ترین شرایط برافراشته نگهداشته اند. در دهه اخیر با تشدید بحران اقتصادی و رواج فساد گسترده دردستگاه مافیائی حاکمیت، توده های کارگر و زحمتکش که درزیر بار فشاراقتصادی و سرکوبهای سیاسی جانیشان به لب رسیده است به نحوگسترده تری پای به میدان مبارزه گذاشته اند، توهومات اولیه شان نسبت به سیاست های اصلاح طلبانه و عوامفریبانه جناح های رنگارنگ رژیم و اپوزیسیونهای سازشکار فروریخته است و ترس از سرکوبگریهای رژیم جای خودش را به شجاعت ورودروئی با ماشین جنگی و نیروهای سرکوب داده است. همزمان فساد و دودستگی سردمداران رژیم را با بن بست های عدیده ای مواجه نموده است. گسترش و عمومیت یافتن اعتصابات کارگری و اعتراضات توده ای دردوده اخیروخیزش عمومی توده های زحمتکش مردم به جان آمده دردهه سوم آبانماه امسال، باردیگرنشان داد که رژیم جمهوری اسلامی ومافیای قدرت وثروت با تمام دسته بندیهای ریزو درشت خود جایگاهی درمیان اکثریت توده های کارگرو زحمتکش جامعه ندارد ودرسراشویی سقوط محتوم خودقرارگرفته است. مهمتراز آن اینکه تکیه براعتقادات دینی وسلسله مراتب مرجعیت، ماجراجویی هایش درمنطقه وجهان وژست های میانتهی مبارزه با «استکبار» راهگشای مقابله با جنبشهای اجتماعی نیست. رهبران رژیم بادرک نفرت بی پایان توده های رنجدیده ازنظم حاکم بود که با آمادگی قبلی به سرکوب خونین خیزش آبانماه دست زدند. صد ها نفررا کشتند، هزاران نفرزخمی و هزاران تن دیگرددستگیر و ازسرنوشت صد ها مفقود الاثر اطلاعی دردست نیست. اما این سرکوبگریهای بی رحمانه نتوانسته ونمیتواند توده های زحمتکش مردم را که بار تمام بحران اقتصادی و دزدی و ثروت اندوزی اقلیتی کوچک ازمافیای قدرت وثروت را بردوش میکشند، ازدادوم مبارزه بازدارد. مبارزه به اشکال مختلف تاسرنگونی نظام حاکم ادامه خواهد یافت.

در این مبارزات بدون شک خانواده های جانبازان و داخواهان چهل سال کشتار رژیم از جایگاه ویژه ای برخوردار است . اکنون بعد از کشتارهای آبانماه فراخون های مختلفی از سوی خانواده ها و بستگان برای بزرگداشت یاد جانبازان آبان ماه و چهل سال حاکمیت اسلامی داده شده است . روشن است داخواهی خانواده ها نیز عرصه ای از مبارزه طبقاتی است که در جامعه جریان دارد. با ید مورد حمایت قرار گیرد، بیش از چهل سال است که خانواده های کشتارهای دهه شصت و قتل های زنجیره ای و خانواده های صد ها زندانی سیاسی و اعدام شده و سربسته شده، پرچم داخواهی را برغم تحمل سختیها و مشقت های بسیار بردوش خود حمل کرده اند و نگذاشتند این پرچم بر زمین افتد و آرمانهای آزادیخواهانه و سوسیالیستی و برابری طلبانه جانبازان به حاشیه رانده شود و جنایات رژیم به پرده فراموشی سپرده شود و امروز این پرچم ، پرچم تمام خانواده ها ی جانبازان جنبشهای اجتماعی در طول سالهای اخیر و نیز پرچم خانواده جانبازان است که در خیزش انقلابی آبانماه به خاک افتادند . باید با تمام قوا و امکانات از داخواهی مستقل خانواده ها حمایت کرد. در عین حال نباید فراموش کرد که در طول این چهل سال، داخواهی خانواده ها، علاوه برداشتن استقلال از جریانات ارتجاعی شاه الهی و موج سواران مرتجع، همواره مضمون و اهداف مبارزاتی را که فرزندان و بستگان انقلابی آنها در راه اش جان باختند، حفظ نمودند. و در مبارزات و تجمعاتشان متبلور کردند.

امروز مدعیان پرشماری از نیروهای مخالف جمهوری اسلامی و یا منتقدین برخی از سیاست های آن، با داشتن امکانات مالی فراوان و یا برخوردار بودن از حمایت دولت های امپریالیستی و دول مرتجع منطقه و رسانه های مختلف در تلاش سوار شدن بر موج اعتراضات و احساسات خانواده ها با هدف رهبرسازی برای جنبشهای اجتماعی هستند که بر علیه ستم و استثمار سرمایه داری و زور و سرکوب نظام ضد مردمی حاکم به پا خاسته اند . در حالیکه خود در پی استقرار مناسبات اقتصادی و اجتماعی مشابه همین مناسباتی هستند که توده های مردم خواهان برافتادن آن هستند . جالب است که خاندان جنایتکار پهلوی و افراد و گروه هایی از جناح بندی های حکومتی که دستشان به خون توده های مردم آغشته است اکنون به یاد جانبازان راه آزادی و برابری افتاده اند و تلاش میکنند با انجام مصاحبه ها و انتشار بی وقفه اعلامیه ها و اشاعه انواع نظریات از رسانه ها هژمونی خود را بر جنبش های اجتماعی توده زحمتکش مردمن غالب کرده و انواع حکومت های مورد نظر خود از پادشاهی گرفته تا اسلامی تعدیل یافته را در ذهنیت توده های بجان آمده بکارند و مبارزات طبقه کارگر و توده های زحمتکش مردم را از مسیر آزادیخواهانه، انقلابی و ضد طبقه حاکم و دگرگون ساز منحرف سازند.

ماضن اعلام همبستگی با داخواهی خانواده ها و بستگان جانبازان خیزش آبانماه و تمام دوران سیاه حکومت اسلامی، توده های کارگر و زحمتکش مردم و انسانهای آزادیخواه را به اعلام همبستگی و تداوم مبارزه تا سرنگونی انقلابی نظام حاکم فرامیخوانیم . و آنها را از افتادن در دام فرصت طلبان و موج سواران بر حذر میداریم . جنبش داخواهی ضمن تشدید و گسترش جنبش داخواهی بازماندگان ، ضروریست با دفاع از آرمانهای جانبازان راه آزادی و سوسیالیسم و بامرزبندی با جریانات فرصت طلب و آزادی ستیز، استقلال خود را حفظ کرده و آرمانهای فرزندان خود را پاس دارد.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

برقرار باد جمهوری فدراتیو شورائی

زنده باسوسیالیسم

سازمان

اتحاد فدائیان کمونیست

دوم دیماه ۹۸